

‘La data de caducitat ens l’hem de posar nosaltres mateixos’

CiU Lluís Lloret

BÀSCARA | L.F.G.

Com va decidir ficar-se en política?

Vaig entrar com a regidor amb una llista d'independents el 1979. Vam perdre les eleccions, però CiU, que havia guanyat, ens va convidar a formar part d'un govern d'unitat, i així ho vam fer. Jo em vaig ocupar d'urbanisme. Al principi no en tenia ni idea, però van passar els primers quatre anys, vam guanyar les eleccions i des de llavors he anat repetint.

De què està més satisfet?

El millor és haver-hi pogut estar tants anys, perquè amb el temps vas guanyant una visió diferent de les coses. Quatre o vuit anys és poc temps per a la gestió municipal, perquè els resultats es veuen a mig o llarg plaç. Estic satisfet del conjunt de la gestió, hem pogut posar al dia els tres nuclis urbans que hi havia al municipi.

Globalment, veus que tot té una coherència, cosa que no passaria amb una etapa curta de quatre o vuit anys.

Quin ha estat el moment més complicat?

Complicat normalment ho és sempre, però els primers quatre anys van ser els més difícils, perquè hi havia certes accions que la gent encara no entenia, moviments urbanístics... Allò va portar molta tensió. A partir de llavors, la situació s'ha anat suavitzant.

Està acosumat a les crítiques dels veïns?

No és cap problema, perquè un dels aspectes de la gestió municipal és el contacte proper amb la gent. Per entendre com han d'anar les coses cal formar-ne part.

Com s'ho fa, per no tenir oposició?

[Riu]Pensava que jo em cansaria abans que l'oposició, però no ha estat així. Deu ser que la gestió que es fa és la que s'ha de fer. De fet, en la gestió municipal no hi ha massa marge d'alternatives, els temes van sortint sols. Es tracta d'ordenar-los i endreçar-los.

Té un termini per plegar?

Sempre surten nous reptes, il·lusions i projectes, o sigui que mai se sap. Fa quatre anys em semblava que havia de ser l'última vegada, i ara hi he tornat. És un tema d'il·lusió i energia del moment en què t'hi tobes. No es pot preveure massa, vas cremant etapes i mentre la flama de la il·lusió es mantingui, pots continuar.

Queden pocs alcaldes del 83.

És una qüestió d'il·lusió personal. Jo em sento amb la mateixa energia que el 1979, perquè l'experiència i el coneixement fan que agafis nous reptes, cada dia més complicats i difícils. Jo crec que la data de caducitat ens l'hem de posar els mateixos que hi som, saber en quin moment has de dir prou. En aquesta llista, per exemple, hem comptat amb gent jove, amb formació, que s'han d'anar integrant perquè siguin l'alternativa en el futur. Això és el relleu generacional, els més grans tenim el deure de fer que els joves participin en l'Ajuntament. S'ha de saber dir prou, jo evidentment sé que estic més a prop del final que del principi, però no sé què faré d'aquí a quatre anys. Estem concentrats en complir el programa i ara no em plantejo què passarà. Tinc molt clar, però, que la vida no s'acaba en la política.

Quins reptes li queden ara?

Els meus governs sempre han estat plurals i oberts a tothom. Primer érem independents, però els partits sempre volen dominar les administracions i és difícil mantenir la independència. Al final vam anar amb CiU, perquè ens

vam implicar en un projecte nacional. Ara, políticament, és l'únic repte important que tinc. El fet nacional és un repte nou, per a Catalunya, un altre punt de llum.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/06/20/data-caducitat-lhem-posar-mateixos/495798.html?utm_source=rss